

20) Første behandling af lovforslag nr. L 270:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

(Fremsat 14/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Hjortnæs (S):**

Med fremsættelsen af dette lovforslag har miljøministeren levet op til et afgivet løfte. Forslaget er kommet lidt sent. Jeg ved ikke, om det ville have været muligt for miljøministeren at fremme processen. Det ville i hvert fald have styrket mulighederne for at nå et resultat i denne samling. Man må vel nok sige, at den mulighed ikke er til stede. Selv om vi ikke er ukendte med, at regeringen kan fremsætte forslag på et meget sent tidspunkt og endda hævde, at det er sagligt rigtigt at gennemføre dem inden for de korte tidsfrister, er situationen vel den, at ministeren ikke insisterer på, at dette lovforslag skal igennem. Ministeren ryster på hovedet. Det havde jeg nok på fornemelsen. Derfor skal jeg heller ikke gå så meget i enkeltheder.

Principperne er vi enige i. Vi vil meget gerne have skærpet godkendelsespraksis, og der er ikke noget i dette forslag, vi sådan i princippet må vende os imod. Der er nogle formuleringer i enkelte bestemmelser, som måske nok kan give anledning til lidt retlig tvivl, hvis vi borer ned i det.

Ministeren ved fra tidligere, at jeg ikke er så glad for ordet »væsentlig«, og der er en række andre elementer, som vi måske vil diskutere til sin tid. Ud over det vil jeg kun erindre ministeren om, at da vi i sin tid fik fjernet loftet fra afgiften, var han ikke så glad for det, men dengang var det bestemt ikke med den hensigt, at man så også skulle nedsætte afgiftsprocenten. Det er i hvert fald en af de ting, som vi skal have taget fat på, når lovforslaget genfremsættes i næste samling.

I øvrigt ved ministeren, at vi ønsker en meget skærpet praksis, en meget skærpet lovgivning på dette område. Vi ser ikke positivt på det meget store forbrug af bekæmpelsesmidler; det har vi sagt tidligere under debatten om redegørelsen. Vi har givet udtryk for synspunkter i retning af en fleksibel afgift, vi har ønsket at gå videre ad forbudsvejen, for-

di vi er meget betænkelige ved det store forbrug af bekæmpelsesmidler, der finder sted i private haver, og mener, at dette måtte man nok kunne nedsætte. Sådan kunne man fremføre andre synspunkter, men situationen er jo, at dette forslag ikke vil blive gjort til genstand for udvalgsbehandling i denne samling. Vi må forvente en genfremsættelse, og når vi får den i næste samling, vil vi gå ind i et positivt arbejde om en skærpet lovgivning, men vi har altså på flere områder en lidt mere skærpet holdning til tingene, end ministeren i sit lovforslag har givet udtryk for.

Blach (V):

På regeringspartiernes vegne vil jeg gerne fremkomme med følgende bemærkninger.

Lovforslaget betyder en stramning af reglerne for godkendelse af bekæmpelsesmidler og skal lede forbruget over til anvendelse af miljøvenlige midler både i type og i mængde. For at fremme forskningen henimod bedre midler foreslås, at samtlige godkendelser under denne lov begrænses til 5 år, og at stoffer eller produkter, der kan erstattes med mere miljøvenlige midler, ikke længere godkendes.

Afgiftsprovenuet foreslås forhøjet i forhold til i dag, og midlerne skal anvendes til forskning i de kemiske stoffers og produkters virkning på sundhed og miljø og til oplysning om disse midlers rette anvendelse samt undervisningen i brug af plantebeskyttelsesmidler.

Som helhed er lovforslaget et godt og miljørigtigt forslag. Det er fremtidsorienteret og kan også være med til at afdramatisere de nuværende forestillinger om kemiske midlers anvendelse. Det kan desuden fremme forståelsen for, at der i visse situationer nødvendigvis må anvendes planteværnsmidler for at sikre sunde produkter.

Jeg vil især fremhæve tre ting.

For det første, at der skal lægges vægt på først og fremmest at godkende de produkter, der til bestemte formål er mindst farlige for sundhed eller miljø. Deraf følger ikke, at produktet i de anbefalede mængder overhovedet er farligt.

Jeg er også tilfreds med, at der skal lægges vægt på biologisk bekæmpelse. I den forbindelse må vi i fremtiden satse stærkt på bioteknikken, som kan gøre vore kulturplanter modstandsdygtige over for visse sygdomme

[Blach]

og skadedyr, og som muligvis skal udvikles til at undertrykke visse ukrudtsplanter. Men i dag er der jo i høj grad tale om fremtidsmusik.

For det andet, at godkendelsen er tidsbestemt, men det kræver også, at nye produkter kan godkendes hurtigere end i dag, uden at der skal gås på akkord med produktets anvendelsessikkerhed. Her skal vi også kunne bygge på udenlandske erfaringer.

For det tredje, at afgiftsprovenuet kan anvendes til forskning og forsøg i videst muligt omfang af de nuværende institutioner og deres eksperter.

Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for forslagens bestemmelse om anvendelse af afgiftsmidler til oplysningsvirksomhed, specielt uddannelsen af jordbrugere i landbrug, gartneri og skovbrug – hobbybrugere ikke at forglemme. I den forbindelse må det også være på sin plads at oplyse om, at der foregår en oplysningsvirksomhed nu, og at der er et samarbejde i gang mellem landbruget og kemikaliebranchen, og at man er ved at lave en handlingsplan. Men det gælder om, at man får den nøjagtige viden om midlernes dosering, effektivitet og virkning på sundhed og miljø og om bortskaffelsen af emballagen, så brugerne kender og anvender de foreskrevne beskyttelsesforanstaltninger. Denne udvikling er allerede sat i gang, og der foregår som bekendt undervisning på alle landbrugsskoler, og den kan udbygges til gavn for os alle. Det er noget, som ministerens forslag kan hjælpe til med.

Til sidst skal det bemærkes, at påbud ikke kan løse vore problemer. Der skal uddannelse og oplysning til, for det er givet, at en styrket ansvarsfølelse og en styrkelse af forbrugernes forståelse af, hvordan de anvender disse midler, er det, som til syvende og sidst er mest skånsomt over for miljøet.

Gade (SF):

I SF er vi tilfredse med den opfølgning af SFs beslutningsforslag og dermed miljøudvalgets beretning, der ligger i lovforslaget. Vi mener også, at intentionerne er fulgt, måske bortset fra et enkelt punkt, som jeg skal komme tilbage til senere.

Revurderingen af gamle midler bliver med lovforslaget endelig mulig. Det er noget sent, kan man sige, men vi har jo ikke været her-

rer over miljøankenævnets afgørelse, men det er selvfølgelig vigtigt, at vi får et lovgrundlag for at kunne foretage denne revurdering. Derfor er det også særlig vigtigt, at det sker på en tilfredsstillende måde.

Vi kan godt forstå nytten af, at man vurderer nogle af de gamle midler samlet, hvad der er lagt op til, men vi tror, det er vigtigt, at man, selv om man måske administrativt løser det på en samlet måde, principielt fastholder, at hvert stof skal godkendes for sig.

For at være sikre på, at vi kan komme alle de gamle stoffer igennem på 3 år, tror vi, at det er vigtigt, at vi i udvalgsarbejdet får fastlagt en tidsfrist for, hvornår ansøgning om godkendelse skal være inde. I lovforslaget står der blot, at der skal fastsættes en sådan frist. Vi synes, det var betryggende, at vi fik fastsat en dato for en sådan frist, som sikrer, at vi kan komme midlerne igennem inden for denne 3 års periode. Vi må nu kunne være sikre på, at vi ikke kommer i den samme situation, som vi har været i tidligere, hvor vi troede, vi kunne få de gamle midler revurderet, men hvor der så viste sig problemer, også nogle administrative problemer.

Det andet, vi er glade for, er lovforslagets nydannelse, altså bestemmelsen om, at stoffer ikke kan godkendes, hvis de kan erstattes af mindre farlige midler eller metoder. Jeg vil godt lægge vægt på, at ordet »metoder« er kommet ind her. Det synes jeg er godt, og det er måske i virkeligheden også her, der for alvor viser sig en række perspektiver i denne lovgivning.

I lovforslaget tales der om, at man kan lade være at godkende et stof, hvis der er andre stoffer, der er væsentlig mindre farlige eller har væsentlig mindre skadevirkning. Vi er nok lidt bekymrede over ordet »væsentlig«, ikke fordi vi er uenige i »væsentlig«, men hvis vi fjernede det, stod det stjerneklart, at hvis der findes stoffer, der er mindre farlige, så skal man ikke godkende dem, der er mere farlige. Det mener vi er fantastisk vigtigt at få slået fast, og vi vil godt have lugtet ud i de mange bemærkninger, der indeholder ordet »væsentlig«.

På samme måde er vi lidt kritiske over for anvendelsen af ordene »samme anvendelse«. Vi er lidt bange for, at det kunne hindre os i hurtigere at gå over til mere selektive midler. Har man midler, som slår alt grønt ihjel, mener vi nok, at de ikke skal godkendes, netop

[Gade]

fordi vi har metoder, der kun slår nogle grønne ting ihjel, altså at man præciserer, at man kun må gøre det, hvis det er »samme anvendelse«. Vi vil gerne kigge nærmere på det i udvalget.

Vi vil desuden lægge megen vægt på, at vi får en bredere definition af alternative metoder og midler end den, der er lagt op til, fordi det efter vores opfattelse er vigtigt at få forskning og uddannelse kørt ind på sådanne spor, at vi kan undlade at godkende et stof, hvis vi mener, at risikoen bare eksisterer, og vi i stedet for kunne pege på nogle mere økologiske alternativer, nogle mekaniske eller andre dyrkningsmæssige metoder, f. eks. sædskifte, så man ikke behøver at bruge det bekæmpelsesmiddel. Det er jo den proces, vi skal have i gang med lovforslaget. Jeg siger ikke, at lovforslaget ikke har fat på den, men det er et område, vi meget gerne vil styrke.

Vi mener, at det ikke var i overensstemmelse med flertalsberetningens intentioner, at afgiftsprocenten skulle sættes ned. Vi mener, der skal flere penge til netop at prioritere forskning og især uddannelse, og det vil vi kigge nærmere på i udvalget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Dette lovforslag er fremsat på grundlag af beretningen til beslutningsforslag B 14 (Folketingstidende 1984-85, tillæg B sp. 2933) og debatten om ministerens redegørelse (folketingets forhandlinger 1984-85 sp. 3879 og sp. 5252). Vi mener, at tendensen i forslaget er rigtig, og vil selvfølgelig gerne i udvalget se på, om der er ting, der bør være endnu skarpere.

Vi mener, det er en god ting, at man skærper kravene til godkendelse, og er glade for, at man nu har udvidet begrebet til også at omfatte produkter. Mens det før var sådan, at det, man så på, når man skulle godkende, var skader på mennesker og husdyr, har man nu også miljøska-der med. Det er, som det skal være.

Vi er også med på, at giftnævnets klassificering nu bliver afløst af tidsbegrænsede godkendelser. Det er meget vigtigt, at man får et lovmæssigt grundlag for at se på de gamle midler fra før lovgivningens tid.

Formålet med dette lovforslag er som bekendt at få nedbragt forbruget og ikke

mindst at få forbruget over på mindre farlige midler, og vi skal så se på i udvalget, om vi opnår det så langt, som det er vores ønske. Vi mener, det er tilfredsstillende, at finansieringen er sådan, at det balancerer i sig selv, og vi formoder, at de halvanden procent ikke er en naturlov. Hvis det viser sig, at der bliver behov for mere, kan det formentlig diskuteres.

Endelig er det vores opfattelse, at det er meget væsentligt, at man får en bred oplysningskampagne i gang ikke mindst om virkningen af de forskellige midler ved forskellige doser. Det er jo en udbredt opfattelse, at et middel virker bedre, når man giver større doser, og det behøver slet ikke at være tilfældet.

Alt i alt ser vi altså meget positivt på lovforslaget og regner med, at vi får et godt forslag ud af det.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Lovforslaget er tydeligt nok en stramning af den tidligere lov. Specielt er vi godt tilfredse med, at der skaffes et klart lovgrundlag for revurderingen af de allerede godkendte midler. Vi mente jo i sin tid, at det egentlig var der, og det kunne jeg forstå at miljøministeren også mente, men den del fik miljøankenævnet bombarderet, og hermed er det klart, at der må skaffes et lovgrundlag for det.

Vi er også godt tilfredse med, at der kommer en tidsfrist på 5 år ind, og det, vi måske er allermost tilfredse med, er, at man siger, at man skal undgå de farligste midler ved at pege på alternativer, ikke bare alternative produkter, men også alternative metoder. Navnlig det sidste synes jeg er væsentligt, fordi det hermed både i selve lovteksten og i bemærkningerne åbnes for, at man kan erstatte den nuværende brug af bekæmpelsesmidler med biologiske metoder i en eller anden udstrækning.

Dér, hvor jeg synes det måske kunne se lidt problematisk ud, er i bemærkningerne til § 35, stk. 2, hvor der efter en opremsning af, hvilke alternativer man kunne forestille sig, står:

»Det er herved forudsat, at alternativerne har samme anvendelsesområde som det middel, der søges godkendt, og at midlet kan benyttes med samme effekt på skadevolderen

[Anne Grete Holmsgård]

uden væsentlige økonomiske og arbejdsmæssige ulemper for brugeren.«

Selve bemærkningen »uden væsentlige økonomiske og arbejdsmæssige ulemper for brugeren« kan godt være noget giftig at have her, fordi man udmærket kan forestille sig – og det tror jeg egentlig er realistisk – at de biologiske bekæmpelsesmetoder i hvert tilfælde i en indkøringsfase vil være forbundet med arbejdsmæssig belastning, men næppe vil være det på længere sigt. Men de vil i hvert tilfælde være det i indkøringsperioden, og det vil jo være ærgerligt, hvis man på grund af nogle overgangsproblemer spænder ben for, at man får en mere udbredt anvendelse af biologiske bekæmpelsesmetoder i stedet for det, man gør i dag, hvor det så absolut er undtagelsen.

I forbindelse med anvendelsen af biologiske bekæmpelsesmetoder synes jeg, at specielt spørgsmålet om uddannelser er væsentligt. Der står ikke så forfærdelig meget om det i forslaget, men der står i bemærkningerne:

»Endelig forventes afholdt udgifter til oplysning og uddannelse af brugere af bekæmpelsesmidler.«

Jeg vil gerne have miljøministeren til at sige, dels hvor mange man forestiller sig der skal ind under disse uddannelser, hvem der skal køre uddannelserne, hvad det skal være for nogle uddannelsesstilbud, og hvad det er for en oplysning, man forestiller sig. Jeg synes, det er væsentligt, fordi det er næsten umuligt at forestille sig en egentlig udbredelse af biologiske bekæmpelsesmetoder, medmindre det bliver fulgt op, koblet med en temmelig kraftig uddannelses- og oplysningsindsats. Man kan jo sige, at hvor der er meget kendskab til bekæmpelsesmidler af den normale giftige slags, så er der faktisk et stort krater af uvidenhed om mulige metoder, altså biologiske bekæmpelsesmetoder, som jo oplagt er den bedste langsigtede løsning at køre efter. Naturligvis er det godt, at vi får de værste stoffer ud, men den langsigtede løsning skulle jo gerne være, at det, der dominerede, var de biologiske bekæmpelsesmetoder.

Så har jeg lidt ømme tæer over en af de elastikker, som hr. Gade også var inde på, nemlig elastikken i § 35, stk. 1 og 2, hvor der står »særlig farlige« og »særlig skadelige«, og »væsentlig mindre farlige« og »væsentlig

mindre skadelige for miljøet«. Jeg ved godt, at man aldrig slipper fuldstændig for afvejning, men her synes jeg elastikken er for lang, og jeg kunne i hvert tilfælde godt tænke mig, at elastikken blev lidt kortere på dette område. Det er derfor en af de ting, vi vil arbejde for i udvalgsarbejdet, som jeg formoder må tage sin tid, eftersom det tydeligvis er en rammelovgivning, vi har at gøre med i øjeblikket.

Med hensyn til afgiften er vi godt tilfredse med, at loftet kommer væk. Det fremgik jo også af den beretning, der i sin tid blev lavet i miljøudvalget. Hvorvidt det er godt at ned sætte selve afgiftssatsen til halvdelen procent, synes jeg det er vanskeligt at tage stilling til, og det synes jeg er et spørgsmål, vi må prøve at arbejde med i udvalget, for det er ikke umiddelbart gennemskueligt, hvor mange penge det kræver til forskning. Det er let at se, hvor mange penge det kræver til administration, det fremgår faktisk af bemærkningerne, men til selve forskningen, er det faktisk vanskeligt at gennemskue, og det er navnlig vanskeligt at gennemskue, hvor mange midler man skal bruge til forskning, hvis man virkelig skal satse på de biologiske bekæmpelsesmetoder.

Men som sagt er vi generelt positive over for lovforslaget.

Poulsgaard (FP):

Igen i år er naturen grønnedes, og når man kører langs de danske veje, forbavser man sig jo egentlig over, hvor skønt græsset står, og hvor pænt træerne står, for med alle de miljøforkæmpere, vi har, skulle man da tro, at det græs og de træer var døde for mange, mange år siden.

Nu står vi så igen med et lovforslag på miljøområdet, og ministeren kunne jo høre, at utak er verdens løn, for socialdemokraterne var overhovedet ikke tilfredse med lovforslaget – det skulle skærpes væsentligt – og vi har også lige hørt, at SF og VS absolut også var utilfredse. Det skal simpelt hen strammes op.

Det er jo de samme partier, som også har den indstilling, at vi skal hjælpe alle steder, vi skal strø danske midler overalt. Vi har et effektivt landbrug, og jeg ved ikke, hvordan VS og SF havde tænke sig at landbruget

[Poulsgaard]

skulle få hjælp til det økologiske landbrug og biologisk landbrug, men en af de måder, vi kan gøre det på, er i hvert fald, at nogle flere folk ansættes. Hvis vi så kommer her og foreslår, at priserne på mælk, grønsager og andet skal sættes op, tror jeg da nok, at de to partier vil rejse et ramaskrig: det er da fuldstændig vanvittigt, de priser, vi skal give. Men vi har set, hvordan det går på Tvind og andre steder, hvor man driver økologisk landbrug. Hvis det er det, der skal til at være forudsætningen for Danmark fremover, så kan vi godt pakke sammen, for så skal Danmark snart til at importere landbrugsvarer, fremfor at vi kan eksportere landbrugsvarer. Man skal lige være klar over disse ting, når man kommer her og stiller sådan nogle skræppe krav som dem, der er stillet her.

Og så den mistillid, der oses ud af sådan et lovforslag. Det er simpelt hen rystende. Ja men de landmænd og andre, er de da ikke også danske, er de ikke lige så gode danske borgere som vi, der sidder herinde? Tror I virkelig, der var nogen landmand, der ville forgifte og ødelægge den jord, hans efterkommere skal have? Selvfølgelig ville han ikke det, men han skal altså bare også lige konkurrere med andre lande; det glemmer man fuldstændig i denne her romantiske grønne bølge, der går hen over landet.

Man kan også glæde sig over alle de skønne haver, vi har, når man kører igennem landet i øjeblikket. Men bliver det forbudt at bruge bekæmpelsesmidler i haverne, så skal jeg love for, at de vil gro til i skidt og møg, så doven som den danske befolkning efterhånden er blevet, så bange man er blevet for manuelt arbejde, og hvor var det skønne land så henne?

Denne her slags ting, de midler, vi har her, er jo ikke noget, vi har for at lave ulykker; det er noget, vi har for at lette livet for menigmand. Det troede jeg faktisk også var en del af opgaven herinde, men tilsyneladende er opgaven i de senere år blevet, at hver gang de grønne siger böh, så er der simpelt hen et flertal herinde, der står og hopper og springer. Lad os da være her alle sammen!

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne sige den helt overvejende del af ordførerne tak for forståelse for lovforsla-

gets baggrund og også den positive vilje til at få et godt resultat ud af det.

Det er korrekt, at vores tanke med at fremsætte det nu netop var en overvejelse her i sommermånederne og også en vurdering af, hvilke muligheder og hvilke ting vi bør tage fat på.

Hovedformålet med lovforslaget er at skærpe godkendelsesordningen, og det vil jo i sig selv have en styrende effekt i retning af, at færre skadelige midler kommer på markedet, og det er et andet af hovedformålene.

Herudover indeholder forslaget en regel om, at kemiske bekæmpelsesmidler, der helt eller delvis kan erstattes af ikke-kemiske metoder, skal udgå af markedet. Disse nye former kunne f.eks. indebære, at et kemisk bekæmpelsesmiddel kunne blive erstattet af biologiske metoder, og i disse tilfælde må lovforslaget altså også betyde en begrænsning i anvendelsen af de kemiske midler.

Jeg forstår godt fru Anne Grete Holmsgårds bemærkning om, at det ville være rart at få at vide, hvad det egentlig er konkret, man vil med hensyn til at anvende midlerne, hvad enten det nu er til oplysning eller til uddannelse i, hvordan man skal bruge disse stoffer. Det spørgsmål vil jeg bede om at vi overlader til de fortsatte drøftelser i udvalget, når forslaget genfremsættes, for her må naturligvis alle parter ind i vurderingen og fastlæggelsen af disse retningslinjer.

Jeg har i den skriftlige fremsættelsestale givet løfte om at udarbejde en handlingsplan om nedsættelse af forbruget af bekæmpelsesmidler, og jeg vil da lige føje til med hensyn til den usikkerhed, der er angående ændring af afgiftsprocenten, at alene det, at man ophæver afgiftsloftet, indebærer mere end en tredobling af provenuet. Det er baggrunden for, at jeg har fundet det rimeligt at foreslå afgiften nedsat fra 2½ til 1½ pct. Det vil medføre et samlet provenu på 22 mill. kr., dvs. en fordobling af provenuet i forhold til det, der er i dag.

Og så vil jeg lige sige til hr. Poulsgaard, at efter kontakter med dansk landbrug er det mig en stor glæde at mærke den forståelse, der er i dansk landbrug for dette problem, og også viljen til på positiv måde at finde en fornuftig løsning på det.

Jeg glæder mig til det fortsatte arbejde, når vi genfremsætter lovforslaget i næste samling.

[Miljøministeren]

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 272:

Forslag til lov om bortfald af automatisk regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristallet.

(Fremsat 20/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

Der kan være to grunde til, at regeringen kommer med dette lovforslag 14 dage før folketinget er færdigt med sit arbejde.

Den ene kan være den, at der skulle være en pinsepakke. Der skulle være et forslag fra regeringen til stramninger over for befolkningen i anledning af højtiden.

Den anden kan være, at regeringens moral trænger til en opstramning, en afstivning. Det svar, som venstre, bl.a. venstres ordfører, har givet på forslaget, kunne tyde på, at behovet har været meget stort. Det, man imidlertid på arbejdsmarkedet spørger sig selv om, er: hvorfor skal vi undgælde for regeringens manglende handlekraft på andre områder?

Under alle omstændigheder er der tale om et klart misbrug af folketingets regler, i hvert fald af ånden i folketingets regler om behandling af forslag herinde. Dette forslag kunne enten vente eller være fremsat for mange måneder siden. Der er ingen grund til, at dette forslag kommer her 14 dage før tingets sommerferie. Det har ingen hastende karakter.

Socialdemokratiet siger klart nej til dette forslag. Det er ensidigt til fordel for arbejdsgiverne på arbejdsmarkedet. Det er ikke ukendt, at man fra arbejdsgiverside både ved overenskomstssituationen i 1983 og ved overenskomstssituationen i 1985 var parat til at betale en endog særdeles pæn pris for at få dyrtidsbestemmelserne ud af de kollektive overenskomster.

Man var parat til at betale for at få dem ud af overenskomsterne. Nu får man forlods taget disse dyrtidsbestemmelser ud af de kollektive overenskomster og dermed gratis opfyldt et af sine væsentligste ønsker, og det sker uden nogen form for modydelse til den anden side.

Det er regeringens vane – eller rettere uvane – tro igen sket uden nogen form for forudgående forhandlinger med de folk, hvis overenskomster det vedrører.

Danmark har i forvejen oplevet den tort under den nuværende regering for første gang i historien at få en alvorlig næse fra den internationale arbejdsorganisation for at have overtrådt vigtige konventioner på arbejdsmarkedet, fordi man suspenderede dyrtidsreguleringen uden at forhandle med lønmodtagernes organisationer herom. Nu ophæver man dem midt under sagens behandling i ILO, igen uden nogen form for forudgående forhandlinger.

Dernæst er vi modstandere af forslaget, fordi det ødelægger forhandlingsklimaet på arbejdsmarkedet. Vi har allerede set det i Bonnerupudvalget, hvor samtlige lønmodtagerorganisationer, LO, FTF, Akademikernes Centralorganisation, har trukket sig ud af Bonnerupudvalgets arbejde, og dette arbejde må derfor siges at ligge i ruiner.

Jeg fik et brev forleden dag, hvor vedkommende, der skrev til mig, sagde, at fortsætter det på denne måde, så går der ikke lang tid, før det bliver et folkekrav at få fru Grethe Fenger Møller tilbage som arbejdsminister igen!

Hos fru Grethe Fenger Møller var der i det mindste rene linjer. Der var det ikke alt muligt sukker godt om, at man da ville respektere parterne, og hvis de var enige, og de skulle have mulighed for at forhandle, osv. osv. Der var det ren tale, der var det diktatpolitikken uden beskympelser. Nu er det den samme ensidige og skæve politik, men med